

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

Entrevista Mingo Ràfols

Actor. Amb una extensíssima carrera, l'interpret comparteix la comèdia d'embolics de Marc Camoletti amb Àngels Bassas, Jordi Díaz, Mònica Glaenzel, Marta Valverde i Òscar Kapoya. Després de fer estada al Teatre Condal, han emprès una gira que s'allargarà fins al maig i que esperen reprendre a la tardor

«La gent necessita anar al teatre per riure, i això no vol dir que no vulgui pensar»

► L'actor protagonitza el vodevil «No et vesteixis per sopar», del qual es faran tres funcions al Kursaal entre avui i demà

Pepa Mañé
MANRESA

■ *No et vesteixis per sopar* és, juntament amb *Boeing-Boeing*, una de les obres amb més èxit del dramaturg francès Marc Camoletti. Els seus textos s'han representat a tot el món i, actualment, *No et vesteixis per sopar* es representa a Broadway amb èxit. Un repartiment format per actors àmpliament reconeguts ha retornat a l'escena catalana aquesta comèdia d'embolics. Després de fer estada al Teatre Condal de Barcelona, han iniciat una gira reeixida: repeteixen funcions a moltes localitats. Fins al punt que al teatre Kursaal de Manresa faran tres representacions aquest cap de setmana. L'actor Mingo Ràfols, un dels protagonistes, desgrana les claus del muntatge.

■ *No et vesteixis per sopar* està inclosa dins de l'oferta del Toc de Teatre del Kursaal. L'habitual és fer dues funcions de cada obra, però al febrer el ritme de venda d'entrades va permetre programar-ne una tercera. El públic té ganes de comèdia?

■ La gent té necessitat d'anar al teatre a veure obres que li alegrin l'estona i el facin riure, i això no vol que que no vulguin pensar. A més, la gira es fa amb l'equip original que va fer temporada a Barcelona, són actors coneguts i que el públic recupera a l'escenari. I el públic també recorda el títol de la versió que se'n va fer fa vint anys [amb Joan Pera, Amparo Moreno, Carles Canut] i que va funcionar molt bé. Fer tres funcions a Manresa és fantàstic. És com fer una petita temporada... [riu].

■ Podríem definir *No et vesteixis per sopar* com un vodevil que explota hàbilment els típics i tòpics dels embolics sentimentals?

■ És exactament això. L'embolic esclata a la primera escena i no para fins a la darrera. Si hi ha una mica de missatge moral és just al final, és una petita reflexió sobre el matrimoni. Però la resta de l'o-

bra és alta comèdia, que és un gènere molt difícil de fer. No és un vodevil amb un llenguatge barroer, i portes que s'obren i es tanquen, sinó que està molt ben construït per un autor de reconegut prestigi. Necessita actors ben preparats tècnicament, tinguin o no vis còmica, perquè la gràcia de l'obra és la situació, i que la resisteixin. Els gags són molt mesurats, i el xou de les portes està fet expressament. Tota l'obra està molt ben dialogada, i funciona com un rellotge. Fa ràbia que hi hagi gent que no valori el que costa fer comèdia! Aquest no és el cas d'aquesta obra, perquè fem el ple allà on anem i, si una persona riu, es contagia a tothom. És una comunió fantàstica.

■ Interpreta el Bernat, un home casat que té una

«No et vesteixis per sopar» és una comèdia interpretada per Òscar Kapoya, Mònica Glaenzel, Marta Valverde, Mingo Ràfols, Jordi Díaz i Àngels Bassas

L'OBRA

NO ET VESTEIXIS PER SOPAR

► LLOC: **teatre Kursaal de Manresa.**
▲ AUTOR: Marc Camoletti. ● DIRECCIÓ: Roger Peña. ● INTERPRETS: Mingo Ràfols, Àngels Bassas, Jordi Díaz, Mònica Glaenzel, Marta Valverde y Òscar Kapoya. ● DIES: **avui, a les 18 i a les 21 hores; i diumenge, a les 18 hores** ● ENTRADES: 25 euros (20 i 6 euros amb descomptes). ● ADREÇA: **Passeig Pere III, 35** ● TELÈFON: **93 872 36 36.** ● WEB: **www.kursaal.cat**

aventura amb una rossa escultural. Està de moda tenir amants?

■ Quan no ha estat de moda? Ara, la societat ha après a xafardejar i s'ha fet gairebé una mena d'ícona de les relacions encobertes, que porten a trencar matri-

monis o a estroncar el futur prometedor d'un solter. A l'obra tot és més tranquil·let, són gent molt ben educada. Figura que el meu personatge és en una casa d'estiueig i espera l'amant, però la seva dona no se'n va com estava previst, sinó que es queda perquè arriba l'amic del Bernat, que resulta que és l'amant... de la dona. I ja tenim l'embolic! Per acabar-ho d'adobar hi ha una cuinera... i el seu home. El desenllaç és molt divertit i té moments fantàstics, com un monòleg a tota velocitat de Jordi Díaz. El seu personatge és un bombonet!

■ El càsting es completa amb una *pija* (Àngels Bassas), un *guapet* (Jordi Díaz), una *rossa tonta* (Marta Valverde), una *noia d'atractiu dubtós que cobra per tot* (Mònica Glaenzel) i un

EL PROTAGONISTA

MINGO RÀFOLS

ACTOR

■ Mingo Ràfols ha treballat en cinema (*Què t'hi jugues, Mari Pili?*, *Morir o no*, *Mil cretins*) i televisió (*El cor de la ciutat*, *Nissaga de poder*, *Acusados*, *Cuéntame cómo pasó*, *Homicidios*), però és sobretot un actor de teatre. I compromès. Ha fet de tot a sobre d'un escenari, i s'ha deixat la pell en cada un dels seus personatges, ja sigui en les obres que va fer amb la companyia del Romea, a la qual va estar vinculat (va finalitzar la col·laboració el 2011 amb *Almuerzo en casa de los Wittgenstein*, de Thomas Bernhard), o en un dels seus últims papers, el musical burlesc *La vampira del Raval*. També ha participat en obres com *Fora de joc*, de Sergi Belbel, o *Dies felïços*, de Samuel Beckett.

noi que és un *armari* (Òscar Kapoya). S'ha buscat intencionadament que els personatges responguin als clixés que el gran públic pot tenir dels actors?

■ Aquesta comèdia necessita que els actors siguin d'estar per casa, que el públic s'hi pugui reconèixer. I, per contrast, s'ha volgut jugar amb una rossa espatarrant, un paper que es va proposar a Marta Valverde, que ha treballat en comèdies a Madrid. Ella ha estudiat a Barcelona i ha fet la gira de *Mamma mia!*, però estava molt espantada perquè és el primer cop que treballa en català. I s'ho ha tret amb nota. Està divertidíssima, i amb els nostres personatges d'estil mediterrani surt un contrast que fa riure. És el que buscava Roger Peña, el director.